

РЕШЕНИЕ

№ 7666

гр. София, 05.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **11659** по описа за **2012** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по подадена чрез пълномощник касационна жалба от [фирма], против Решение от 10.05.2012 г. на Софийския районен съд, НО, 97^{-ми} състав, постановено по НАХД № 125/2012 г. С решението е изменено в санкционната част издаденото от председателя на Патентното ведомство на РБ Наказателно постановление № 222/2011, от 02.12.2011 г., с което на дружеството - касатор е наложено административно наказание „имуществена санкция”, в размер на 3 000 лева, на основание чл. 81, ал. 1 от Закона за марките и географските означения, като Съдът е намалил размера на глобата, на 1 000 лева.

Недоволен от решението касаторът твърди и обосновава с аргументи наличието на касационно основание, по смисъла на чл. 348, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1 НПК. Искането е да бъде отменено решението и наказателното постановление.

В съдебното заседание пред настоящата инстанция касаторът, посредством адвокат поддържа жалбата и заявените искания. Представя в заверен превод на български език фактура № НК/0213/11, от 18.03.2011 г., както и писмена защита. С фактурата цели да докаже твърдението си, че процесните стоки не са с получател [фирма], предназначена е за купувач в И., а българското дружество е спедитор в С.. Фактурата

е приета като доказателство.

Ответникът, представляван от юрисконсулт оспорва жалбата.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Съдът, предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания, но намира жалбата за основателна.

За да постанови решението си въззивният съд е приел за установена следната фактическа обстановка.

На 23.06.2011 г. на Митница Аерогара С. от експерт в Патентното ведомство е извършена проверка на стоки – аксесоари за мобилни телефони, означени със знаци „N.“, задържани по – рано, на 21.04.2011 г. с митническа разписка № 0428/21.04.2011 г. Прието е, че получател на тези аксесоари, внасяни от Х. К. е [фирма]. За същите било установено (след изготвяне на експертно заключение), че са сходни с регистрирана словна марка “N.” – С. №[ЕИК], притежание на N. С. – Ф.. Поради това, на [фирма] е вменено нарушаване на административнонаказателната разпоредба на чл. 81, ал. 1 ЗМГО – дружеството използвало в търговската си дейност, по смисъла на чл. 13, ал. 2, т. 3 от същия закон – внесло е на територията на РБ стоки, означени със знаци, сходни на регистрирана словна марка С. №[ЕИК] “N.“, без разрешение на притежателя на марката N. С. – Ф.. Въззивният съд е намерил за неоснователни възраженията на жалбоподателя, като е приел, че при издаването на НП не са допуснати процесуални нарушения и същото е съобразено с чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Счел е обаче, че наложеното в максимален размер наказание не отговаря на тежестта на нарушението и е намалил санкцията на 1 000 лева.

Решението е неправилно.

В приложената по делото административнонаказателна преписка не се съдържат каквито и да било митнически документи, от които да е видно, кой е получател на процесните стоки. Данни в тази насока не са описани, както в АУАН, така и в НП, което преповтаря костатациите на акта. Касационният съд констатира, че цитираната в НП митническа разписка № 0428/21.04.2011 г., в която са описани задържаните стоки, предмет на същото постановление не се съдържа в административнонаказателната преписка. Разписката бе представена допълнително, от началника на Митница Столична и е приложена на л. 29 от касационното дело. В нея, дежурен митнически служител Й. (не се чете) е удостоверил, че е задържал от пътника Р. Т. Б. [фирма] описани в пет позиции стоки: 500 броя зарядни устройства; 650 зарядни устройства и пр. Твърдението, че стоките са били предназначени именно за „П. експрес“ не е подкрепено от писмени доказателства. Възраженията, че: дружеството не осъществява внос и търговия с тези стоки, а единствено митническо представителство; стоките следвало да преминат транзит през РБ, тъй като са били

предназначени за друг получател, са изложени във въззивната жалба, но не са проверени от Съда. Въззивният съд не е констатирал, че наказващият орган не установява посредством писмени доказателства ангажираност на „П. експрес“ за представяне пред митническите органи на въведените на митническата територия на страната стоки, съответно за подаване на митнически манифест и за евентуалното им оформяне под режим „транзит“. Санционната норма на чл. 81, ал. 1 ЗМГО, която препраща към чл. 13 от с.з. (за случая – чл. 13, ал. 2, т. 3) изисква да бъде установено по несъмнен начин, че „П. експрес“ е осъществило внос на процесните стоки. За целите на специалния закон „внос или износ на стоки“ е фактическото пренасяне през границата на Република Б. на стоки, носещи знак, идентичен или сходен на регистрирана марка или регистрирано географско означение, или негова имитация, независимо дали по отношение на тези стоки е задействан митнически режим” - § 1, т. 12 ДР ЗМГО. От текста на разпоредбата е видно, че понятието „фактическо пренасяне“ е различно от използваните в Закона за митниците понятия, като „внос“, „режим“, „транзит“. За да бъде налице фактическо пренасяне на стоки, които биват въвеждани на митническата територия на РБ, същите следва да бъдат поставени под определен митнически режим, след което да бъде разрешено вдигането им. От проверка на това, кое е лицето, ангажирано се с митническото оформяне на стоките може да бъде направен извод и за лицето, което е административнонаказателно отговорно за нарушаване на разпоредбата на чл. 81, ал. 1, вр. чл. 13, ал. 2, т. 3 ЗМГО. Доказателства за установяване на гореспоменатите обстоятелства не са били събрани по време на въззивното производство, и не са описани в акта и в наказателното постановление. Възраженията на касатора, изложени в писмената защита и пред СРС, за неспазване на процедурата за връчване на АУАН не се споделят от касационната инстанция. Представен е заверен препис на акта, от който е видно, че е бил връчен на В. Н. И. – управител на дружеството и собственик на дялове. Действително, не е посочена дата на връчването, но това нарушение не е от категорията на съществениите.

Мотивиран от горните съображения и на основание чл. 222, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София-град, V^{ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 10.05.2012 г. на Софийския районен съд, НО, 97^{ми} състав, по НАХД № 125/2012 г. и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА: ОТМЕНЯ издаденото от председателя на Патентното ведомство на РБ Наказателно постановление № 222/2011, от 02.12.2011 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.